

Informe sobre el procés d'obertura d'una mesquita al carrer Japó del barri de la Prosperitat de Barcelona

Índex

1. Introducció i context, antecedents
2. Crònica resumida del procés
3. Anàlisi i conclusions
4. Annexos

1. INTRODUCCIÓ I CONTEXT, ANTECEDENTS

Els últims vint anys, els nostres barris han viscut un intens creixement demogràfic producte d'una onada de nova immigració, procés que avui s'ha alentit a causa de la crisi i la pèrdua d'oportunitats de treball. La instal·lació definitiva dels nous veïns i veïnes als barris del districte ens ha deixat un augment de la diversitat social i d'hàbits i pràctiques culturals que fan la nostra societat més diversa i a l'hora més complexa que com era fa uns anys.

Un dels aspectes que han caracteritzat el creixement del pluralisme cultural és que els nostres barris han vist augmentar la presència de diferents centres de culte per donar acompanyament a les creences espirituals de bona part dels membres de les noves comunitats.

Passejant pel barri podem comprovar la proliferació de centres de culte, principalment de diferents confessions cristianes evangèliques llatinoamericanes, situats normalment en baixos d'habitatges. La seva presència no ha generat cap conflicte significatiu. Amb l'excepció de quan el projecte ha estat la instal·lació d'un centre de culte islàmic, d'un oratori o mesquita. En aquest cas s'ha donat un rebuig significatiu per part de sectors del veïnat, a l'hora que s'han generat pràctiques d'insolidaritat que van més enllà de les pors genèriques a allò desconegut.

Ens hem de respondre a la pregunta del perquè en uns casos com a molt es dona indiferència, sense ànim tampoc de conèixer més a fons, i en altres casos es dona un rebuig que pot generar alts nivell de virulència.

En aquest informe intentarem entendre a partir d'una experiència concreta quines són les causes que provoquen aquest rebuig i com cal cercar sortides en positiu des del respecte als drets de les diferents comunitats d'origens diversos a practicar les seves creences. Analitzarem com s'ha donat el procés

que ha finalitzat amb la instal·lació d'una mesquita al carrer Japó del nostre barri de la Prosperitat, al districte barceloní de Nou Barris.

La comunitat islàmica Nou Barris participa des de fa anys de la vida associativa del districte i d'activitats com ara la "Cultura va de Festa" o el "Festival de Sopes del Món", i de diferents iniciatives impulsades per la xarxa d'entitats 9 Barris Acull. Des de la comunitat islàmica també s'imparteixen classes d'àrab en els locals cedits per l'Associació de Veïnes i Veïns de Prosperitat.

Abans de la instal·lació de la mesquita del carrer Japó, Nou Barris ja comptava amb dos centres de culte islàmic, un a Ciutat Meridiana, a la Zona Nord, i l'altre al Turó de la Peira, a la Zona Sud del districte, sense que la seva presència hagi generat cap conflicte significatiu que coneguem.

És precisament l'absència d'un oratori o mesquita a la Zona Centre del districte el que va impulsar els nostres veïns i veïnes de fe islàmica a buscar un local més proper per poder realitzar les seves pràctiques culturals i religioses. En un principi es va trobar un local al barri de Verdum que, per diferents circumstàncies que requeririen d'un altre informe, no va poder reeixir com a oratori.

2. Crònica resumida del procés

A principis de 2017 es troba un nou local que compleix les necessitats que es cerquen per part de la Comunitat Islàmica, situat al carrer Japó 28 del barri de la Prosperitat. Durant els mesos de gener i febrer de 2017 es realitzen diferents reunions, unes primeres entre el Districte, l'Oficina d'Assumptes Religiosos de l'Ajuntament, representants de la comunitat, de l'Associació de Veïnes i Veïns del barri, la xarxa 9 Barris Acull i representants de l'escala on s'ha llogat el local. El 9 de febrer es convoca a la seu del Districte, a més de les entitats mencionades, els presidents de cinc escales de veïns del carrer. A la reunió es presenten uns 30 veïns acompanyats d'un representant del PP de Nou Barris. Des del principi es manifesta el rebuig a l'oratori per part d'un sector ampli de veïns però des del Districte, a l'igual que des de les entitats presents, se'ls comunica que si es compleixen els requisits legals necessaris, els veïns de religió islàmica tenen tot el dret a instal·lar el seu centre de culte.

Una representació del veïnat contrari a la instal·lació de la mesquita es dirigeix a l'Associació de Veïnes i Veïns del barri a demanar suport per a la seva reivindicació. Des de l'AV se'ls planteja el mateix: la Comunitat Islàmica està formada també per veïns i veïnes del barri i si el local compleix tots els requisits que demanden les Administracions i es respecten les normes habituals de convivència, tenen tot el dret a instal·lar-s'hi. De fet, ja aquest mes s'inicien les obres d'adequació del local. La reivindicació i defensa dels drets civils, al marge

del tema religiós, serà el lema central en totes les expressions de suport a la Comunitat Islàmica.

Davant d'aquesta resposta s'inicia un procés d'autoorganització del sector del veïnat contrari a la mesquita. Es realitza una primera assemblea al carrer Japó, en la qual, a part dels veïns i veïnes, hi són presents també representants del PP del districte que, amb el temps, deixaran de donar-los suport explícit. En un primer moment, només els dona suport Plataforma per Catalunya (PXC), que durant els mesos següents ja no tindrà tanta presència. Cap entitat social del barri els dona suport, però sí que recullen signatures a títol individual.

El 27 de març es fa públic un manifest titulat "**Sí a l'obertura d'un centre de culte al carrer Japó de Prosperitat**". Aquest full està signat per un total de 32 entitats del barri i del conjunt de Nou Barris, entre les quals cal destacar la Parròquia de Santa Engràcia. Pel seu cantó, el Casal de Joves de Prosperitat també fa públic el manifest titulat "No a la cultura de l'odi, el racisme i la xenofòbia". Aquestes mostres de suport es donaran també al Festival de Sopes del Món que es celebra aquest mes a la Via Júlia, on es llegeix un manifest a favor del dret al culte i a la convivència. Igualment durant el temps que ha durat el procés, l'AV ha realitzat diversos repartiments de fulls informatius adreçats especialment a veïns i veïnes del carrer. Per la seva banda, el nucli de veïnat contrari a la instal·lació de la mesquita vol tirar endavant un manifest, però no aconsegueixen recollir cap signatura d'entitats o col·lectius del barri.

Paral·lelament, es reparteixen fulls en contra de la instal·lació de la mesquita a l'entorn del carrer i comencen a aparèixer nombroses pancartes al carrer Japó amb el lema "**NO A LA MEZQUITA**". També comencen les cassolades al carrer, que es repetiran diàriament durant tot l'any i mig que durarà el conflicte. D'altra banda comença a fer-se present l'extrema dreta, sota forma d'organitzacions feixistes i xenòfobes com Democràcia Nacional o Generació Identitària i apareixen les primeres pintades xenòfobes com "**Espanya Cristiana i No Musulmana**" a la persiana del local i als carrers de l'entorn. Aquestes accions es repetiran durant tot el procés, sent a vegades especialment violentes i obligant la comunitat a reparar la persiana més d'un cop degut a les destrosses. El mes d'abril es realitza una manifestació contra la mesquita en la qual participen al voltant de 150 persones, que acaba a la seu del Districte per entregar les signatures que havien recollit.

El mes de maig, en el Plenari del Districte, les entitats llegeixen un manifest contra l'extrema dreta. En aquest mateix Plenari es fa també una declaració signada per tots els grups polítics de suport a la convivència, el dret a culte i de rebuig de les actituds xenòfobes.

Augmenten els posicionaments solidaris amb el dret a la construcció de la mesquita, amb la col·locació de pancartes ("**SÍ A LA CONVIVÈNCIA**") per part de les entitats, suport que tindrà un moment culminant amb el gran cercavila

que, amb el lema **"NOU BARRIS PER LA CONVIVÈNCIA"**, es farà el divendres 12 de maig des de la Via Júlia fins a la plaça Àngel Pestaña. En aquest acte es llegeix un únic manifest consensuat per totes les entitats que varen signar-lo i que es va llegir en català, castellà i àrab. Aquesta activitat, recolzada pel teixit associatiu de Nou Barris i la majoria del veïnat del barri i en la qual hi participen més de 800 persones, queda una mica enterbolida per la presència de membres de Democràcia Nacional al carrer Japó i per un fort dispositiu policial.

Mentrestant, les obres continuen amb grans dificultats degut als continuats actes vandàlics del grup contrari a la mesquita. La persiana del local és abonyegada i espatllada contínuament i la comunitat decideix no tornar-la a reparar per falta de pressupost fins que no acabi el conflicte.

Entre els mesos de maig i juny també augmenta l'agressivitat en les cassolades i la presència explícita i activa dels membres de les organitzacions d'extrema dreta abans esmentades, a les quals s'afegeix, amb un paper encara més actiu i agressiu, l'organització Frente Visigodo.

En les diferents reunions de seguiment del conflicte que es realitzen entre les entitats veïnals (AV, 9 Barris Acull, Casal de Barri, Casal de Joves, Userda9...) i el Districte, les entitats denuncien repetidament el que consideren una actitud massa passiva per part de la Guàrdia Urbana i dels Mossos d'Esquadra davant l'actitud violenta del veïnat contrari i de l'extrema dreta, una actitud que les entitats creuen que en altres circumstàncies no es toleraria.

El mes de juny es produeix una trobada del Districte amb les entitats per presentar un equip de mediació que porta un mes treballant amb el veïnat del carrer i amb la Comunitat Islàmica. L'objectiu és recollir percepcions, guanyar confiança i trobar taules de diàleg. Des de les entitats es mostra un cert escepticisme, tot i que es considera positiu tot el que es faci per recuperar la convivència. El servei de mediació parteix del supòsit que es tracta d'un conflicte entre dues parts, mentre que les entitats consideren que es tracta d'una actitud islamòbofa per part d'un sector del veïnat, que implica l'impediment de l'exercici del dret de culte d'un col·lectiu de persones també veïnes del barri.

Els mesos d'estiu veuran un augment de l'agressivitat i la crispació en les cassolades del sector de veïns antimesquita i de l'extrema dreta de fora del barri que s'aguditzarà arrel dels atemptats terroristes del 17 d'agost a les Rambles de Barcelona i a Cambrils.

A finals del mes d'agost, l'Ajuntament substitueix la intervenció dels mediadors per un equip de gestió de conflictes amb experiència. Per part de les entitats s'expressa l'acord, a l'hora que s'ofereix el suport quan calgui.

Durant els mesos de setembre i octubre apareixen diversos articles i reportatges a la premsa, ràdio i a diferents televisions. El 16 de setembre es realitza una manifestació -que no va ser autoritzada- convocada pel grup de veïns del carrer, poc concorreguda i amb presència molt visible de l'extrema dreta, a més d'una forta presència policial. Al mes d'octubre, amb la celebració de la 200 cassolada contra la construcció de la mesquita, es comencen a generar conflictes entre el mateix veïnat del carrer, degut al soroll permanent i insuportable. Aquest fet provocarà la reducció de la durada de les cassolades.

El mes de novembre, un cop finalitzades les obres de construcció de l'oratori, es presenta una nova dificultat. Per desenvolupar les activitats normalment, el local necessita la certificació de l'ECA, entitat independent col·laboradora de les Administracions que certifica que el local compleix els requisits legals necessaris per poder realitzar les activitats. Un d'aquests requisits suposa realitzar proves de so als habitatges del costat del local, però la negativa dels veïns a facilitar l'accés impedeix poder realitzar-les.

Durant el mateix mes de novembre, l'Ajuntament realitza una declaració institucional que és signada per tots els grups polítics municipals tret del Partit Popular. També durant aquest mes es coneix que set membres del grup contrari a la mesquita, entre els quals es troben militants de Democràcia Nacional, han estat imputats pel delictes d'incitació a l'odi.

A l'espera de tenir la llicència d'activitats, la Comunitat Islàmica envia al desembre una carta d'invitació a totes les entitats del barri i del districte, així com al veïnat del carrer, convidant-los a visitar el local i conèixer les activitats religioses i culturals que es volen realitzar. Les visites al centre de culte s'aniran realitzant regularment.

L'11 de gener de 2018 es realitza una altra visita de l'ECA per analitzar les mesures d'insonorització de la mesquita. Aquest cop es fa amb acompanyament de les entitats per donar suport a la Comunitat Islàmica, ja que havia estat molt assetjada la vegada anterior. La gestió es realitza amb una forta presència de la Guàrdia Urbana, tot i que la prova no es pot portar a terme finalment degut a la negativa dels veïns a obrir l'accés als seus habitatges. A finals de mes, el dia 29, un veí accedirà a fer la prova de sonorització, que es realitza amb una forta presència de membres d'organitzacions feixistes al carrer. També hi ha una presència significativa de Guàrdia Urbana i dels Mossos d'Esquadra, que no impedeixen la protesta xenòfoba. L'endemà apareixen destrosses i pintades xenòfobes a la porta de la mesquita.

Un element a destacar durant aquest mes és que cada cop es donen més discussions i enfrontaments entre el propis veïns del carrer degut a les molèsties que genera el soroll continu de tambors i cassoles. Una part del veïnat comença a afartar-se de la situació. El mes de febrer es compleixen 300 cassolades però amb poca presència veïnal.

El 8 de febrer, després d'haver complert amb tots els tràmits previs, la Comunitat Islàmica rep el permís d'obertura i s'engeguen les activitats a l'oratori. El veïnat del carrer rep una notificació informant que a partir d'ara les protestes agressives contra la mesquita poden ser considerades com un delictes d'odi. Alguns veïns del carrer comencen a rebre notificacions de multes.

El grup de veïns antimesquita comença a ser més reduït però també més agressiu, acompanyat d'uns 10 membres de Democràcia Nacional. El dissabte 3 de març els membres de DN es filmen davant de la mesquita amb creus (a l'estil del Ku-Klux-Klan), increpant els fidels que surten de l'oratori.

Aquest mes de març se succeeixen diferents accions. El dissabte 17, Unitat contra el Feixisme i el Racisme (UCFR) convoca una manifestació antirracista que, de manera consensuada amb les entitats, evita passar pel carrer Japó. El mateix dia, una bicicletada organitzada per col·lectius okupes i convocada a nivell de ciutat, sí que passa pel carrer Japó i de manera no intencionada encén els ànims del carrer, creant una situació que va costar reconduir per part de les entitats.

Durant els dissabtes 10 i 17 de març, les entitats realitzen un acompanyament a la Comunitat Islàmica a l'entrada del local durant l'hora de l'oració per mostrar-ne el suport. Amb l'acord de la Comunitat, però, es decideix suspendre aquest acompanyament veient que això encén encara més els ànims i l'agressivitat del veïnat més recalcitrant i dels militants de DN. Aquesta situació va portar a les entitats a mostrar-se crítiques amb els Mossos d'Esquadra per no actuar amb efectivitat davant d'unes agressions ultrades cada cop més intenses.

Aquestes agressions i intimidacions es donen de manera més forta sobre membres i locals dels Casals de Joves, especialment el de la Masia de la Guineueta i el Casal 3Voltes Rebel. Davant d'aquests fets s'organitza una manifestació antifeixista que tindrà lloc el 25 de març amb bona participació, i es promou un procés d'organització per valorar la possibilitat de constituir una Taula Antifeixista que es va reunir el dissabte 7 d'abril a l'Ateneu Popular 9Barris.

El divendres 27 d'abril es fa una presentació pública de la mesquita al barri en un acte a la plaça Àngel Pestaña. Organitzat conjuntament amb les entitats veïnals, comptarà amb actuacions musicals en directe i un ambient molt festiu. Durant l'acte es realitzen visites guiades al local adreçades a tots els veïns i veïnes que el vulguin conèixer.

El mes de maig es produeix una reunió a la comissaria dels Mossos d'Esquadra de Nou Barris que tindrà molta importància per a la resolució del conflicte. Es tracta d'una trobada convocada pel Servei de Delictes d'Odi i Discriminació de la Fiscalia Provincial de Barcelona, a la qual assisteix veïnat del carrer Japó,

membres de la Comunitat Islàmica i membres de les entitats del barri. En aquesta reunió el Fiscal realitza una crida a la convivència i expressa els límits de la protesta quan aquesta impedeix la realització d'un dret de ciutadania. En aquest cas, la protesta passa a ser un delictes.

Durant el mateix mes es farà pública una ordre judicial d'allunyament de set membres de Democracia Nacional, mesura que havia estat reivindicada per les entitats veïnals des de feia mesos i que també ajudarà significativament a la normalització de la convivència al carrer.

El mes de juny la Comunitat Islàmica organitza un Iftar al carrer, obert a tothom que vulgui participar. Aquesta festa, que celebra el trencament del dejuni diari durant els dies de Ramadà, se celebra a la plaça Àngel Pestaña, i hi participen persones de fe musulmana, moltes de les quals van al Casal de Barri a fer la darrera oració, i molts veïns i veïnes del barri no musulmans, alguns d'ells que havien estat a l'inici contra la mesquita, compartint la festa i el sopar. El dia 15 al matí fan l'acte de fi de Ramadà al local de l'Ateneu. L'equip de gestió de conflictes deixa de realitzar el seu treball d'intervenció al carrer.

La presència de pancartes contra la mesquita als balcons ha baixat de forma significativa: d'unes 80 que hi havia al principi no arriben a 10 a hores d'ara, i es van reduint.

3. Anàlisi i conclusions

Una característica molt marcada del conflicte al carrer Japó és que des d'un primer moment s'han barrejat dos fenòmens. Un és l'efecte NIMBY ("No al costat de casa"), en el qual es dona un rebuig veïnal genèric, per por o desconeixement, a tenir a prop equipaments que es viuen com a potencialment molestos o que poden alterar la vida quotidiana (com per exemple una sala de venopunció o un centre d'atenció a menors no acompanyats). L'altre és un element, generalment inconscient, d'islamofòbia i racisme, amb la presència i agitació d'elements polítics d'extrema dreta de caràcter expressament xenòfob. Aquests membres d'organitzacions d'extrema dreta s'alien amb un grup reduït i molt sorollós, fins al punt que es converteixen en assessors en les mobilitzacions veïnals i són capaços en un primer moment d'arribar a un sector molt ampli de veïnat. Amb tot, no s'aconsegueix anar més enllà del carrer.

Aquesta peculiaritat va provocar que durant un temps es creuessin dues lluites: Una reivindicativa i pedagògica, que intentava convèncer el màxim de veïnat del dret a la instal·lació de la mesquita i que es tractava d'un enriquiment cultural, i l'altra una lluita específicament antifeixista adreçada als elements provocadors que han agitat el conflicte. Sensibilitats i estils de treball diferents

que han portat a debats molt intensos dins del moviment associatiu, però arribant sempre a acords d'intervenció.

Si bé el procés ha durat pràcticament un any i mig i ha estat per moments esgotador i ple de tensió, la calma i l'esforç per part del moviment associatiu, impulsat inicialment per l'Associació de Veïnes i Veïns de Prosperitat, han possibilitat que els aspectes emocionals no hagin agreujat el conflicte. La tradició de treball comunitari i l'existència de la xarxa 9 Barris Acull hi han ajudat molt i han possibilitat una gran mobilització. El moviment associatiu ha tingut clar des del primer moment que aquesta era una lluita que calia guanyar necessàriament, i que els drets dels nostres veïns i veïnes de fe musulmana s'havien de fer efectius. El contrari hagués estat una derrota per a la convivència en un barri tan divers. El teixit associatiu no es podia mantenir indiferent o al marge, perquè fer-ho era una forma de prendre partit pels valors més insolidaris. No es tractava tampoc d'una qüestió de creences -com podia afirmar al principi un sector del moviment associatiu que veia el dilema des d'una vessant "anticlerical" ("església, ni cristiana ni musulmana")- sinó de drets civils que calia fer efectius. La mostra és que entre les més de trenta entitats signants del manifest de suport estava tant la parròquia del barri com altres entitats laiques.

A l'hora de fer balanç, des del moviment veïnal existeix l'acord a pensar que a l'Ajuntament li va costar reaccionar i no va preveure la intensitat que podia agafar el conflicte, tot i que les entitats ho van alertar des del primer moment. Si bé en un segon moment va acompanyar molt bé en la resolució del procés amb la incorporació de l'equip de gestió de conflictes, que es valora molt positivament. La coordinació de l'Ajuntament amb les entitats, però, podia haver estat més intensa i efectiva. El mateix podem dir de la Guàrdia Urbana i dels Mossos d'Esquadra que, en bona part del conflicte, especialment al principi, se situaven en una "equidistància" que encoratjava els membres d'extrema dreta i el nucli de veïns i veïnes radicalitzats. Especial responsabilitat veiem en els Mossos d'Esquadra com a responsables de l'ordre públic quan semblaven tractar la situació com un conflicte "entre dues parts", quan del que es tractava era (i és) d'un moviment associatiu solidari defensant uns drets constitucionals davant d'un grup de veïns practicant NIMBY recolzat i animat per grupuscles d'extrema dreta violenta, de caràcter feixista i xenòfob. Una actitud contradictòria que es va donar en molts moments del conflicte i que al final del procés va ser reconegut pel mateix representant dels Mossos.

Aquesta experiència ens demostra que una bona consolidació de la comunitat local i una acció institucional ben feta, que tingui en compte tots els actors, augmenta l'eficàcia de la intervenció, i que per aturar un conflicte d'aquestes característiques cal una bona coordinació d'intervencions socials comunitàries, intermediació i, quan cal, també iniciatives de caràcter jurídic i policial. És un tipus d'intervenció en la lluita contra el racisme, el feixisme i la intolerància que

és més lenta però més efectiva que el "cos a cos", en la mesura que opta per introduir elements pedagògics adreçats a l'apoderament de la comunitat en els valors més solidaris i hospitalaris.

Un altre element molt important per a la resolució positiva del procés ha estat l'actitud dialogant i de calma que ha mantingut en tot moment la comunitat musulmana. Malgrat que durant tot el procés han rebut agressions i provocacions continuades, la seva actitud expressa de calma ha contribuït a carregar de raó encara més el que ha estat l'exigència de realització d'un dret. La comunitat musulmana i el moviment associatiu han anat en tot moment coordinats i de la mà per a la realització d'aquest dret.

Tots aquests elements han fet possible que, malgrat el gran rebuig que es va donar al principi a la construcció de la mesquita al carrer, amb el temps s'anés reduint progressivament fins a quedar només un petit sector d'irreductibles. Ha tingut molta importància també la intervenció del Fiscal amb l'ordre d'allunyament dels feixistes organitzats, precisament en un moment en què les agressions anaven a més, quan l'oratori ja tenia tots els permisos per funcionar i començava a ser utilitzat regularment per la comunitat.

El Casal de Barri de Prosperitat ha jugat un paper molt important en la gestió del procés per la gran relació interpersonal veïnal que s'hi dona i els vincles previs amb el barri. Bastants familiars, nens i joves del carrer Japó eren -i encara són, no tots- usuaris de les activitats i tallers del Casal. Alguns d'ells que han participat activament en les protestes contra la mesquita no han aconseguit arrossegar amics/es i companys/es del Casal o no s'han manifestat ("No vull que em senyalin com el racista del carrer Japó"), elements que reflecteixen l'hegemonia dels valors més progressistes en el món associatiu i veïnal, malgrat la complexitat del tema. Cosa que ha permès que s'hagin pogut expressar en el mateix carrer cada cop més veïns i veïnes favorables -o com a molt indiferents- a la instal·lació de la mesquita.

Els Casals de Joves han estat molt actius en la lluita per la defensa del centre de culte musulmà. El Casal de Joves de Prosperitat va publicar un primer comunicat que, en ser escrit en to satíric, va ser mal entès per alguns veïns. També es van donar alguns moments de discrepància entre el moviment associatiu, en entendre que potser no s'estava incidint suficientment en el caràcter antifeixista de la lluita. En això coincidien els Casal de Joves i d'altres entitats, com UCFR o el Casal 3Voltes Rebel. Per part d'altres entitats s'argumentava que en realitat eren dos temes diferents malgrat que estiguessin evidentment relacionats, i que del que es tractava en primera instància era que s'obris la mesquita i es restablís la relació i la concòrdia entre veïns del carrer, que la lluita antifeixista hauria de continuar i que lluitant per defensar els drets civils s'estava lluitant contra el feixisme. Per part del Casal de Joves no estan suficientment satisfets amb el treball realitzat: la mesquita s'ha obert i ha estat

un èxit, però cal establir una dinàmica d'intervenció que impedeixi l'aparició de grupuscles feixistes als nostres barris.

En tot cas, aquesta és una idea compartida que cal tenir present i aprofundir davant el creixement de la xenofòbia i les noves expressions d'autoritarisme que estem veient créixer a tot Europa. Es tractava d'on es posava l'èmfasi en aquell moment.

Les xarxes socials juguen avui en dia un paper molt important en la difusió de missatges i en la comunicació, i no podien faltar en aquest cas. Al principi, el nucli de veïns del carrer Japó va obrir un grup a Facebook anomenat "Calle Japón" que no va reeixir i que van tacar al cap de dos mesos. Van intentar utilitzar després un grup ja existent de Facebook, "**noeresdenoubarrissino...**" -que té més de 27.000 seguidors- on al principi van tenir molta difusió, però en veure els gestors del grup el caràcter xenòfob i islamòfob de les seves comunicacions, se'ls va tallar l'accés. Des de llavors la difusió en aquest grup ha servit molt activament per desmentir la rumorologia impulsada pel nucli del carrer Japó i especialment els continguts de caràcter feixista.

Aquesta lluita ha servit per demostrar que estem en un barri madur que valora la diversitat i la convivència, que ha estat capaç de "tenir el cap fred", no caure en provocacions i escoltar tothom. A l'Associació de Veïnes i Veïns es va tenir clara d'entrada la presa de posició que s'havia d'adoptar, amb la xarxa 9 barris Acull com a referent, però també sabent que tenim veïns i veïnes ultres i que els veïns i veïnes musulmans són això, veïns. I que la diversitat vol dir que la xenofòbia, el feixisme i el racisme també hi són presents als nostres barris. Durant un temps es va tallar la relació entre l'AV i bona part dels veïns i veïnes del carrer Japó i cal recuperar-la.

En el moment d'escriure aquest informe ja no es fan les concentracions davant la mesquita ni les cassolades i, amb unes poques pancartes anecdòtiques i envellides en algun balcó, només queda el procés judicial obert a partir de les diferents denúncies interposades. Al barri hem constatat que malgrat que la diversitat cultural i d'origen és molt gran, la incomunicació també ho és: s'acostuma a viure en mons a part en el mateix barri, amb poques relacions creuades exceptuant potser les places o les escoles. Aquest és un dels grans reptes actuals, ja que el fet de compartir la vida al barri i el coneixement mutu són elements fonamentals per trencar les pors i els prejudicis i promoure una convivència efectiva i real.

Novembre - Desembre de 2018

Metodologia

El dimarts 3 de juliol, amb la mesquita ja en funcionament, es realitza una reunió de balanç convocada per 9Barris Acull. En aquesta reunió es veu la necessitat i interès d'elaborar un informe del procés, ha estat mes d'un any i mig amb moltes experiències que creiem cal recollir i que han donat com a resultat un final positiu, per a la comunitat islàmica, per al moviment associatiu i per al conjunt del barri. En un primer moment s'elabora un esborrany a partir del comentat a la reunió i de varies entrevistes individuals que es realitzen amb membres de les diferents entitats que han participat. Aquest esborrany es va modificant per correu electrònic i, finalment, el 26 d'Octubre es fa una reunió ampliada al Casal de Barri de Prosperitat on es comenten les aportacions i correccions finals i s'aprova l'informe definitiu.

ANNEXOS

Pàgines web per ampliar informació:

Xarxa 9 Barris Acull: <http://9bacull.org/es/>

Associació de Veïnes i Veïns de Prosperitat: <http://www.prosperitat.org/>

9Barris imatge: <http://www.9barrisimatge.org/>

Manifestació per la convivència

<http://www.9barrisimatge.org/2017/05/convivencia-y-tolerancia.html>

La mesquita es presenta al barri

<http://www.9barrisimatge.org/2018/05/la-mesquita-es-presenta-al-barri.html>

Comunicat signat per 32 entitats de 9Barris al inici del conflicte donant suport a l'obertura de la mesquita

Sí a l'obertura d'un centre de culte al carrer Japó de Prosperitat

Barcelona, 29 de març de 2017

Davant la pròxima obertura d'un centre de culte musulmà al carrer de Japó de Prosperitat, **les entitats que signem aquesta carta** volem fer públic el nostre suport a l'obertura d'aquest espai sempre que compleixi les condicions legals i el respecte a la bona convivència veïnal que se'n deriva.

El barri porta molts anys lluitant per millorar la seva urbanització i les condicions de vida del veïnat, una lluita en la qual les entitats continuem implicades, i estem d'acord que el nou centre, com a lloc de pública concurrència, ha de respectar el descans de les veïnes i veïns i la seva activitat no ha de causar molèsties al carrer.

D'altra banda, la comunitat musulmana té el mateix dret que qualsevol altra a trobar un espai adient on desenvolupar les seves activitats religioses i culturals. Un dret que deriva del Dret Fonamental a l'exercici de la llibertat religiosa, emparat per la Constitució, i que ha estat regulat i desenvolupat pel Parlament de Catalunya a la Llei 16/2009 del 22 de juliol sobre els centres de culte.

Ja fa temps que coneixem les persones del Centre Islàmic, l'entitat que vol obrir aquest espai i que ha obtingut els permisos legals per fer-ho. És una entitat oberta al veïnat, que ha participat en els espais compartits per les entitats de Nou Barris, com el Festival de Sopes, la Cultura va Festa o la Xarxa 9 Barris Acull, a més d'impartir des de fa uns mesos classes obertes d'àrab per a nens i nenes al local de l'Associació de Veïnes i Veïns de Prosperitat.

La comunitat musulmana forma part del veïnat de Nou Barris. Un dels objectius principals del moviment associatiu és treballar per la convivència, la igualtat de drets i la no discriminació de les persones que compartim els barris. Que totes les veïnes i veïns, sense importar l'origen, la ideologia o la creença, se'n sentin part en llibertat, a la vegada que respectant els drets dels altres. La Prosperitat sempre ha estat un barri orgullós de ser un lloc d'acollida, convivència i lluita per millorar les condicions de vida de tot el veïnat.

Fem una crida a totes les entitats, institucions i veïnes i veïns de Prosperitat i de Nou Barris per acollir aquest nou centre, les seves activitats i les persones que el promouen, així com a acompanyar el veïnat proper perquè aquesta acollida sigui satisfactòria, no se senti atacat en els seus drets i el nou centre es converteixi en un espai de diversitat i en una riquesa per al nostre barri. Les entitats estarem al costat de totes les veïnes i veïns.

- Xarxa 9 Barris Acull
- Associació de Veïnes i Veïns de Prosperitat
- Prosperitat Cultura en Acció 2 (PECA 2), gestió del Casal de barri de Prosperitat i del poliesportiu Valldaura
- Associació Juvenil Socio-Cultural de Prosperitat, gestió del Casal de Joves de Prosperitat
- Parròquia de Santa Engràcia
- Userda 9, cooperativa de consum responsable de Prosperitat
- Comitè de Zona Acció Catòlica Obrera (ACO) 9 Barris
- Pluma negra, grupo anarquista de la Prosperitat
- Date una huerta, hort comunitari de Prosperitat
- Associació Nou Barris per la República
- Comissió de la Festa Major de Prosperitat
- Coordinadora d'Entitats SAP Muntanya
- Equip de l'Esplai Druida de Prosperitat
- Associació Capibola Blues
- Turó Acció Socio Cultural (TASC)
- Escola Antaviana
- Projectart-9Barris TV

- Penya Pureta de Prosperitat
- Agermanament Nou Barris-Boris Vega
- Penya Prospetaos de Prosperitat
- Penya lxs de toda la birra de Prosperitat
- 9 Barris Imatge
- Taller Jove d'Informació Urbana (Ràdio RSK)
- Associació de Veïns i Veïnes de Porta
- Associació de Veïns i Veïnes de Can Peguera
- Xarxa d'Intercanvi de Coneixements de Nou Barris (XIC)
- Associació 500x20
- Associació Lola no estás sola
- Associació el Bidó (gestió de l'Ateneu Popular 9Barris)
- Fundació Pare Manel
- Penya FreeStayl de Prosperitat
- ANC-Nou Barris

Cartell del cercaviles del 10 de maig de 2017

